

Alexandr Rogers: (NE)VOJENSKÁ ANALÝZA

2.0

- CZ24 News | 24. května 2023

Tradičný disclaimer: Nie som vojak, nie som anonymný TG-kanál, privádzam do hystérie určité skupiny, neučím generálny štáb bojovať, neprepúšťam generálov, v armádnom porne nefigurujem, pod Putinovým stolom nesedím. Primusy opravujem, hlupákov rozčuľujem. Takže všetky ďalšie (vojenské záležitosti) sú názorom diletanta po vypočutí/prečítaní celej hromady skutočných vojenských (a nielen) odborníkov. Čisto subjektívne, bez nároku na konečnú pravdu.

Takže, prvou, najdôležitejšou správou posledných dní je oslobodenie Arťomovska (práve na výročie oslobodenia Mariupolu).

Majdanutí propagandisti okamžite začali vykrikovať „nemá nijaký význam“, „v skutočnosti ho nepotrebujeme“ a podobne. Prirodzene vyvstáva otázka: „Prečo potom položili do 60.000 ukrovojakov — len pokiaľ ide o zabitých, keď bol taký zbytočný a nedôležitý?“ Odpovede sa nedočkáme.

V skutočnosti je likvidácia takeho množstva živej sily a techniky (podľa najkonzervatívnejších odhadov len zabitých bolo vyše 55.000) dôležitejšie ako dobytie samotného mesta. Avšak mimoriadne veľavravná je aj neschopnosť Ozbrojených síl Ukrajiny udržať pozície alebo organizovať účinné protiútoky.

Syrskij prišiel o šesť z dvanástich „útočných rezervných“ brigád pri neúspešných pokusoch oslobodiť zvyšky posádky alebo pri útokoch na krídla. Ustúpili a oznámili, že „počasie sa zhoršuje, takže protiofenzíva končí“.

Zlému tanečníkovi vždy niečo prekáža...

Vynára sa nasledujúca logická otázka: ak potom, ako vrhli do boja takmer všetky svoje zálohy, nedokázali dobyť ani Kurdjumovku, o akom útoku na Melitopol' môžeme hovoriť?!

Spomeňte si na tie impozantné vyhlásenia, ako Ozbrojené sily Ukrajiny teraz prerazia tri stupne obrany v smere na Melitopol', ako rozseknú „nové územia“ na polovicu, ako sa dostanú na Krym... A prd.

V snoch tam už postupujú na Ural. V skutočnosti sa však aj Kurdjumovka (pred vojnou 762 obyvateľov) stala neprekonateľnou prekážkou.

Hotovo, Ozbrojené sily Ukrajiny ako organizovaná sila prestali existovať. Stále sa môžu zahrabať do zákopov a trpieť pod delostreleckými údermi. Stále môžu ostreľovať obytné štvrte. Simulovať aktivity so silami „až po rotu“, prichádzať o obrnené vozidlá a personál.

Avšak vykonávať rozsiahle vojenské operácie, vykonávať veľké ofenzívy, nakloniť strategický obraz svojím smerom — nie.

Chrbát ukrowehrmachtu je zlomený. Teraz môže len pasívne hrýzť a nieť ďalšie straty. Alebo som niečo zle pochopil a „sadloreich is strong“? Tak mi to prosím lepšie vysvetlite...

A, samozrejme, druhým epickým neúspechom je strata celej batérie systémov protivzdušnej obrany „Patriot“ na strane kyjevského režimu. Zničených bolo päť z ôsmich odpaľovacích zariadení a radar, bez čoho sú zvyšné tri hromadou zbytočného šrotu.

A Západ nič lepšie ako „Patriot“ nemá. Ale že absolútne nič. Žiadny nový prelomový vývoj, ktorý by ho mohol nahradiť v budúcnosti. Prázdnota.

Aby prekryli tieto dve kolosálne zlyhania, nadhodili tému, že „dodajú F-16“.

Na jeseň. Aha... Ak pseudoreich do tej doby neotrčí kopytá...

— Dodajú „Javeliny“ — peremoga.

— Dofajú „Bayraktary“ — peremoga.

— Dodajú NLAW — peremoga.

— ... potom je tu ešte hádam tucet ďalších wunderwaffen, na ktoré už každý zabudol.

— Dodajú tanky — peremoga.

— Dodajú „Patriot“ — peremoga.

— Dodajú F-16 — peremoga - (to ako má prísť).

A dajú ešte nejaké smeti, ktoré nijako nepomôžu.

Nezunovalo vás ešte veriť v zbytočné zázraky?

Akcie „Ryttheonu“ už klesli, no akcie „Lockheed Martin“ ešte nie. Hanba!

Ale vážne, ako môže F-16 (dokonca na jeseň) niečo zmeniť v súčasnej situácii? Sú už zastaralé...

Patrioti ich vybijú („rozlúsknu“, ako hovorí Putin) ľahko a rýchlo. Ešte Srbi v roku 1999 zostreľovali svojou prastarou protivzdušnou obranou americké lietadlá a s pomocou S-400 a S-500 budú horieť o dušu.

Žiadne wunderwaffen a „gamechangers“ nepomôžu. Navyše vo všetkých kľúčových zbraniach Rusko už dávno Západ predbehlo.

To je objektívna realita.

„Borov“ Zalužnyj je v nemocnici, Syrskij je demoralizovaný, debilný Budanov bláboce odniekiaľ z bunkra, Zelenskij cestuje hocikam, len aby sa nemusel vrátiť na Ukrajinu (desivé). Predstavitelia okupačnej administratívy čakajú so zbalenými kuframi v nízkom štarte, aby zdúchli napríklad do Kanady (ešte si pamätajú afganské udalosti, nechcú sa vešať na podvozok posledného lietadla).

Wenkova armáda (útočná garda) už vyrazila, rozbila sa na múre a spočítava straty.

Takto vyzerá vyhratá (pre Ukrajinu prehratá) opotrebovávajúca vojna (attrition war).

Zvyšky Ozbrojených síl Ukrajiny budú každým dňom klesať a slabnúť. Až kým, ako povedal Macko Pú, „vôbec-vôbec nič nezostane“.

Ak niekomu prišlo ľúto životov Ukrajincov, tak je najvyšší čas podpísať bezpodmienečnú kapituláciu. Ale ani Zelenského okupačná administratíva, dokonca ani ich americkí páni sa nestarajú o to, koľko ich ešte zomrie. Predstierajú búrlivú aktivitu, rozkrádajú rozpočty, deti im v zákopoch nehnijú – darí sa im dobre.

Storočia sa menia, ale na Ukrajine je všetko po starom. Tiché trpiace stádo, umierajúce za záujmy iných. Lebo ako som písal nie tak dávno, mentalita je rozsudok.

AUTOR: Alexandr Rogers

[ZDROJ](#)

Překlad: N.F.